

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 15.06.1965, sp. zn. 4 Cz 82/65, ECLI:CZ:NS:1965:4.CZ.82.1965.1

Číslo: 80/1965

Právní věta: O přidělení náhradního bytu rozhoduje v Praze obvodní národní výbor, v jehož územním obvodu je byt, který má být vyklizen, třebaže náhradní byt je v územním obvodu jiného obvodního národního výboru.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 15.06.1965

Spisová značka: 4 Cz 82/65

Číslo rozhodnutí: 80

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Náhradní byt

Předpisy: 79/1960 Sb. § 2 99/1963 Sb. § 340 41/1964 Sb. § 21

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 80/1965 sb. rozh.

O přidělení náhradního bytu rozhoduje v Praze obvodní národní výbor, v jehož územním obvodu je byt, který má být vyklizen, třebaže náhradní byt je v územním obvodu jiného obvodního národního výboru.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. června 1965, [4 Cz 82/65](#).)

Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením nařídil výkon rozhodnutí vyklizením bytu povinnými v rodinném domku v Praze 5.

Městský soud v Praze k odvolání povinných rozhodnutí soudu prvního stupně změnil tak, že návrh na provedení výkonu rozhodnutí zamítl a oprávněným uložil zaplatit povinným náklady odvolacího řízení.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozhodnutím Městského soudu v Praze byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Povinností oprávněných bylo předložit rozhodnutí příslušného orgánu národního výboru o přidělení náhradního bytu povinným. Skutečnost, že k předložení takového rozhodnutí příslušného orgánu NV došlo až v lednu 1965, kdy již platil nový občanský soudní řád (zák. č. 99/1963 Sb.), jakož i nový zákon o hospodaření s byty (zák. č. 41/1964 Sb.), nebránila v tom, aby soud teprve nyní nařídil provedení výkonu rozhodnutí. Městský soud, když přezkoumával rozhodnutí obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 2. 1965, se však dopustil pochybení záležejícího v tom, že nesprávně posoudil ustanovení § 21 zák. č. 41/1964 Sb. Podle tohoto ustanovení náhradní byt přiděluje MNV, v jehož územním obvodu je byt, který má být vyklizen; je-li náhradní byt v jiné obci, přiděluje jej MNV, v jehož územním obvodu je náhradní byt, v dohodě s MNV, v jehož územním obvodu je byt, který má být vyklizen. Městský soud vyložil uvedené ustanovení tak, že obvody hlavního města Prahy jsou samostatnými obcemi, v důsledku čehož měl náhradní byt v daném případě přidělit ONV v Praze 9, v jehož obvodu se nacházel náhradní byt, nikoliv ONV v Praze 5, který tak učinil. Podle názoru soudu druhého stupně vydal rozhodnutí o náhradním bytě nepříslušný orgán.

Městský soud si především neobjasnil základní otázku, která je v daném případě rozhodující, zda totiž jednotlivé obvody hl. m. Prahy jsou samostatnými obcemi ve smyslu zákona o hospodaření s byty. Ustanovení § 2 vlád. nař. č. 79/1960 Sb., o pravomoci a odpovědnosti Národního výboru hl. m. Prahy a obvodních národních výborů v Praze, považuje město Prahu za jednotný městský celek, tedy za jedinou obec, ve které je pouze výkon státní správy decentralizován na jednotlivé obvodní národní výbory, jež jsou orgány státní správy ve svých územních obvodech. I když mají tyto orgány vymezenou svou věcnou i místní příslušnost, zůstávají jejich územní obvody pouhými administrativními celky v rámci jednotné obce pražské a nelze je proto posuzovat jako samostatné obce. Jestliže se v první větě ustanovení § 21 zákona o hospodaření s byty hovoří o jedné obci a v druhé větě téhož ustanovení o více obcích, nutno na hl. m. Prahu vztahovat vždy ustanovení věty první. Z toho vyplývá, že o přidělení náhradního bytu rozhoduje v Praze ve všech případech ten ONV, v jehož územním obvodu je byt, který má být vyklizen, třebaže náhradní byt je v územním obvodu jiného ONV. Je přirozené, že ten obvodní národní výbor, který bude přidělovat náhradní byt z jiného obvodu, bude si muset předem vyžádat souhlas tohoto orgánu, který v uvedeném obvodu na úseku bytové politiky působí.

Jestliže Městský soud shora uvedeným způsobem nepostupoval, porušil svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 340 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 2 vlád. nař. č. 79/1960 Sb. a § 21 zák. č. 41/1964 Sb.